

Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentoinnin apuväline eikä sillä ole oikeudellista vaikutusta. Unionin toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä. Säädösten todistusvoimaiset versiot on johdanto-osineen julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja ne ovat saatavana EUR-Lexissä. Näihin virallisiin teksteihin pääsee suoraan tästä asiakirjasta siihen upotettujen linkkien kautta.

► **B****Euroopan unionin ja Monacon ruhtinaskunnan välinen****VALUUTTASOPIMUS****(2012/C 310/01)**

(EUVL C 310, 13.10.2012, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
► <u>M1</u>	Komission Päätös 2014/C 211/04, annettu 2 päivänä heinäkuuta 2014	C 211	3	5.7.2014
► <u>M2</u>	Komission päätös (EU) 2015/766, annettu 12 päivänä toukokuuta 2015	L 120	50	13.5.2015
► <u>M3</u>	Komission päätös (EU) 2015/2363, annettu 16 päivänä joulukuuta 2015	L 331	37	17.12.2015
► <u>M4</u>	Komission päätös (EU) 2018/494, annettu 22 päivänä maaliskuuta 2018	L 81	65	23.3.2018
► <u>M5</u>	Komission päätös (EU) 2019/512, annettu 26 päivänä maaliskuuta 2019	L 85	31	27.3.2019
► <u>M6</u>	Komission päätös (EU) 2020/26, annettu 13 päivänä tammikuuta 2020	L 8	32	14.1.2020
► <u>M7</u>	Komission päätös (EU) 2021/144, annettu 5 päivänä helmikuuta 2021	L 43	25	8.2.2021

Euroopan unionin ja Monacon ruhtinaskunnan välinen

VALUUTTASOPIMUS

(2012/C 310/01)

EUROOPAN UNIONI, jota edustavat Ranskan tasavalta ja Euroopan komissio,

ja

MONACON RUHTINASKUNTA,

jotka katsovat seuraavaa:

- (1) Euro korvasi 1 päivänä tammikuuta 1999 kaikkien talous- ja rahaliiton kolmanteen vaiheeseen osallistuneiden jäsenvaltioiden, muiden muassa Ranskan, valuutat 3 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 974/98 mukaisesti.
- (2) Ranskan ja Monacon ruhtinaskunnan välillä oli jo ennen euron käyttöönottoa rahataloutta ja pankkitoimintaa koskevia kahdenvälisiä sopimuksia, erityisesti 14 päivänä huhtikuuta 1945 tehty Ranskan ja Monacon välinen sopimus valuuttasäännöstelystä ja 18 päivänä toukokuuta 1963 tehty naapurussopimus.
- (3) Monacon ruhtinaskunnalle annettiin 31 päivänä joulukuuta 1998 tehdyllä neuvoston päätöksellä⁽¹⁾ oikeus käyttää euroa virallisena valuuttanaan 1 päivästä tammikuuta 1999 alkaen.
- (4) Euroopan unioni, jota edusti Ranskan tasavalta yhdessä komission ja EKP:n kanssa, teki 24 päivänä joulukuuta 2001 valuuttasopimuksen Monacon ruhtinaskunnan kanssa. Ranskan tasavallan ja Monacon ruhtinaskunnan välistä naapurussopimusta tarkistettiin vastaavasti.
- (5) Tämän valuuttasopimuksen nojalla Monacon ruhtinaskunnalla on oikeus jatkaa euron käyttöä virallisena valuuttanaan ja antaa euroseteleille ja -metallirahoille laillisen maksuväliseen asema. Tämän sopimuksen liitteessä lueteltuja Euroopan unionin sääntöjä sovelletaan sen alueella tässä sopimuksessa määrätyn edellytyksin.
- (6) Monacon ruhtinaskunnan olisi varmistettava, että euroseteleistä ja -metallirahoista annettuja yhteisön sääntöjä sovelletaan sen alueella; euroseteleitä ja -metallirahoja on suojattava riittävästi väärentämistä vastaan; on tärkeää, että Monacon ruhtinaskunta toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet torjuakseen väärentämistä ja tehdäkseen yhteistyötä komission, EKP:n, Ranskan ja Euroopan poliisiviraston (Europolin) kanssa tällä alalla.
- (7) Tällä valuuttasopimuksella ei myönnetä Monacon ruhtinaskunnan alueella sijaitseville luottolaitoksille eikä muillekaan rahoituslaitoksille mitään sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskevia oikeuksia Euroopan unionissa. Tällä sopimuksella ei myönnetä unionin alueella sijaitseville luottolaitoksille eikä muillekaan rahoituslaitoksille mitään sijoittautumisvapautta ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskevia oikeuksia Monacon ruhtinaskunnassa.

⁽¹⁾ EYVL L 30, 4.2.1999, s. 31.

▼B

- (8) Tämä valuuttasopimus ei velvoita EKP:tä eikä kansallisia keskuspankkeja ottamaan Monacon ruhtinaskunnan rahoitusvälineitä niiden arvopapereiden luetteloon tai luetteloihin, jotka täyttävät Euroopan keskuspankkijärjestelmän rahapoliittisten operaatioiden kelpoisuusehdot.
- (9) Monacon ruhtinaskunnan alueella on rahastoyhtiöitä, joiden tehtävänä on omaisuudenhoito kolmansien lukuun tai määräyksien välittäminen ja joiden palveluihin sovelletaan yksinomaan Monacon oikeutta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 11 artiklan 6 kohdassa mainittujen velvollisuuksien soveltamista. Näille yhtiöille ei tulisi antaa pääsyä maksujärjestelmiin eikä arvopapereiden selvitysjärjestelmiin.
- (10) Ranskan ja Monacon ruhtinaskunnan välisten historiallisten siteiden ja 24 päivänä joulukuuta 2001 tehdystä valuuttasopimuksessa vahvistettujen periaatteiden jatkamiseksi Euroopan unioni ja Monacon ruhtinaskunta sitoutuvat tekemään vilpittömässä mielessä yhteistyötä varmistaakseen tämän sopimuksen tehokkuuden kokonaisuudessaan.
- (11) Perustetaan Monacon ruhtinaskunnan, Ranskan tasavallan, Euroopan komission ja EKP:n edustajista koostuva sekakomitea seuraamaan tämän sopimuksen soveltamista, päättämään 3 artiklassa säädetyin edellytyksin liikkeeseen laskettavien metallirahojen vuotuisesta enimmäismäärästä, tarkastelemaan nimellisarvoisina liikkeeseen laskettavien metallirahojen vähimmäisosuuden asianmukaisuutta ja arvioimaan toimenpiteitä, joita Monacon ruhtinaskunta toteuttaa Euroopan unionin asiaa koskevan lainsäädännön täytäntöönpanemiseksi.
- (12) Euroopan unionin tuomioistuin olisi nimettävä lainkäyttöelimeksi, joka vastaa tästä sopimuksesta johtuvan jonkin velvollisuuden rikkomisesta tai sen jonkin määräyksen noudattamatta jättämisestä syntyvien sellaisten riita-asioiden ratkaisemisesta, joiden osalta todetaan, etteivät sopimuspuolet olisi pystyneet löytämään niihin ratkaisua ennakolta,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

1 artikla

Monacon ruhtinaskunnalla on oikeus käyttää euroa virallisena valuuttanaan asetusten (EY) N:o 1103/97 ja (EY) N:o 974/98 mukaisesti. Monacon ruhtinaskunta antaa euroseteleille ja -metallirahoille laillisen maksuvälineen aseman.

2 artikla

Monacon ruhtinaskunta ei laske liikkeeseen seteleitä eikä metallirahoja, ellei liikkeeseenlaskun edellytyksistä ole sovittu Euroopan unionin kanssa. Edellytyksistä eurometallirahojen liikkeeseen laskemiselle 1 päivästä tammikuuta 2011 alkaen määrätään seuraavissa artikloissa.

3 artikla

1. Monacon ruhtinaskunnan liikkeeseen laskemien eurometallirahojen vuotuinen enimmäismäärä arvona ilmaistuna sisältää seuraavat:

▼B

kiinteän osuuden, jonka määrä vuonna 2011 on aluksi 2 340 000 euroa, ja

muuttuvan osuuden, jonka määrä on Ranskan tasavallan liikkeeseen laskettujen metallirahojen asukaskohtainen keskimäärä arvona vuoden n-1 aikana kerrottuna Monacon ruhtinaskunnan asukasluvulla.

Sekakomitea voi tarkistaa kiinteää osuutta vuosittain ottaakseen huomioon inflaation – Ranskan YKHI-inflaatio vuoden n-1 aikana – ja mahdolliset eurometallirahojen keräilymarkkinoihin vaikuttavat merkittävät muutokset.

2. Monacon ruhtinaskunta voi laskea liikkeeseen myös erikoisrahan ja/tai keräilyrahoja, kun kyseessä ovat ruhtinaskunnalle merkittävät tapahtumat. Jos liikkeeseenlaskun kokonaismäärä tämän erityisen liikkeeseenlaskun seurauksena ylittää 1 kohdassa vahvistetun enimmäismäärän, tämän liikkeeseenlaskun arvon katsotaan kuuluneen edellisen vuoden enimmäismäärästä käyttämättä jääneeseen osuuteen ja/tai se vähennetään seuraavan vuoden enimmäismäärästä.

4 artikla

1. Monacon ruhtinaskunnan liikkeeseen laskemien eurometallirahojen on oltava nimellisarvon, laillisen maksuvälineen aseman, teknisten ominaisuuksien, yhteisen puolen taiteellisten ominaisuuksien ja kansallisen puolen yhteisten taiteellisten ominaisuuksien osalta samanlaisia kuin euron käyttöön ottaneiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden liikkeeseen laskemat eurometallirahat.

2. Monacon ruhtinaskunnan on esitettävä suunnitelmat eurometallirahojen kansallisiksi puoliksi etukäteen komissiolle, joka tarkastaa, että ne ovat Euroopan unionin sääntöjen mukaisia.

5 artikla

Ranska antaa Monacon ruhtinaskunnan käyttää l'Hôtel de la Monnaie de Paris -laitosta Monacon ruhtinaskunnan metallirahojen lyömiseen Ranskan ja Monacon ruhtinaskunnan välillä 18 päivänä toukokuuta 1963 tehdyn naapurussopimuksen 18 artiklan mukaisesti.

6 artikla

1. Monacon ruhtinaskunnan liikkeeseen laskemien eurometallirahojen määrä lisätään Ranskan liikkeeseen laskemien eurometallirahojen määrään siinä yhteydessä, kun Euroopan keskuspankki hyväksyy Ranskan liikkeeseen laskeman kokonaismäärän Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 128 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Monacon ruhtinaskunnan on ilmoitettava Ranskan tasavallalle joka vuosi viimeistään 1 päivänä syyskuuta niiden eurometallirahojen määrä ja nimellisarvo, jotka se aikoo laskea liikkeeseen seuraavana vuonna. Sen on ilmoitettava myös komissiolle aiotuista metallirahojen liikkeeseenlaskun edellytyksistä.

3. Monacon ruhtinaskunnan on ilmoitettava vuoden 2011 osalta 2 kohdassa mainitut tiedot, kun tämän sopimus allekirjoitetaan.

▼B

4. Monacon ruhtinaskunnan on laskettava nimellisarvoisena liikkeeseen vähintään 80 prosenttia eurometallirahoista, jotka se laskee liikkeeseen joka vuosi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta metallirahojen keräilykappaleiden liikkeeseen laskua. Sekakomitea tarkastelee nimellisarvoisina liikkeeseen laskettavien metallirahojen vähimmäisosuuden asianmukaisuutta viiden vuoden välein ja voi päättää muuttaa sitä.

7 artikla

1. Monacon ruhtinaskunta voi laskea liikkeeseen eurometallirahojen keräilykappaleita. Ne lasketaan mukaan 3 artiklassa mainittuun vuotuisen enimmäismäärään. Monacon ruhtinaskunnan on laskettava eurometallirahojen keräilykappaleet liikkeeseen noudattaen eurometallirahojen keräilykappaleista annettuja Euroopan unionin suuntaviivoja, joissa niiltä vaaditaan erityisesti sellaisia teknisiä ja taiteellisia ominaisuuksia sekä nimellisarvoja, että metallirahojen keräilykappaleet voidaan erottaa liikkeeseen tarkoitetuista metallirahoista.

2. Monacon ruhtinaskunnan liikkeeseen laskemilla metallirahojen keräilykappaleilla ei ole laillisen maksuvälineen asemaa Euroopan unionissa.

8 artikla

Monacon ruhtinaskunnan on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet torjuakseen väärentämistä ja tehdäkseen yhteistyötä komission, EKP:n, Ranskan ja Euroopan poliisiviraston (Europolin) kanssa tällä alalla.

9 artikla

Monacon ruhtinaskunta sitoutuu:

- a) soveltamaan 11 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan kuuluvia liitteessä A lueteltuja Euroopan unionin säädöksiä ja sääntöjä, joita Ranska soveltaa sellaisenaan, tai säännöksiä, jotka Ranska antaa saattaakseen nämä säädökset ja säännöt osaksi kansallista lainsäädäntöään, 11 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti;
- b) toteuttamaan toimenpiteet, jotka vastaavat liitteessä B lueteltuja Euroopan unionin säädöksiä ja sääntöjä, joita jäsenvaltiot soveltavat sellaisenaan tai jotka ne saattavat osaksi kansallista lainsäädäntöään, 11 artiklan 4, 5 ja 6 kohdassa vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, seuraavilla aloilla:
 - pankki- ja rahoituslainsäädäntö sekä rahanpesun estäminen 11 artiklassa vahvistetuilla aloilla ja siinä vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti;
 - käteisrahaan ja muihin maksuvälineisiin kuin käteisrahaan, mitaleihin ja rahakkeisiin liittyvien petosten ja väärennysten estäminen;
- c) soveltamaan sellaisenaan alueellaan euroseteleitä ja -metallirahoja koskevia Euroopan unionin säädöksiä ja sääntöjä sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 133 artiklan mukaisesti hyväksytyjä toimenpiteitä, jotka liittyvät euron käyttämiseen yhteisenä rahana, jollei tässä sopimuksessa nimenomaisesti toisin määrätä. Komissio antaa sekakomitean välityksellä Monacon ruhtinaskunnan viranomaisille tiedoksi kyseisiä säädöksiä ja sääntöjä koskevan luettelon.

10 artikla

1. Monacon ruhtinaskunnan alueella toimiluvan saaneet luottolaitokset ja tarvittaessa muut hyväksytyt rahoituslaitokset voivat 11 artiklassa määrätyn edellytyksin osallistua Euroopan unionin pankkienvälisiin selvitysjärjestelmiin ja maksujärjestelmiin ja arvopaperien selvitysjärjestelmiin samojen sääntöjen mukaisesti kuin Ranskan alueella sijaitsevat luottolaitokset ja tarvittaessa muut rahoituslaitokset edellyttäen, että ne täyttävät näihin järjestelmiin pääsyä varten määrätty edellytykset.

2. Monacon ruhtinaskunnan alueella sijaitseviin luottolaitoksiin ja tarvittaessa muihin rahoituslaitoksiin sovelletaan 11 artiklassa määrätyn edellytyksin samoja menettelyjä kuin Ranskan alueella sijaitseviin luottolaitoksiin ja tarvittaessa muihin rahoituslaitoksiin Ranskan keskuspankin pannessa täytäntöön Euroopan keskuspankin vahvistamia rahoitustalouden välineitä ja menettelyjä koskevia määräyksiä.

11 artikla

1. Neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 129 artiklan 4 kohdan ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön, jäljempänä 'perussääntö', 5 artiklan 4 kohdan, 19 artiklan 1 kohdan tai 34 artiklan 3 kohdan mukaisesti antamia säädöksiä, EKP:n edellä mainittujen neuvoston säädösten tai perussäännön 5, 16, 18, 19, 20 ja 22 artiklan tai 34 artiklan 3 kohdan mukaisesti antamia säädöksiä tai Ranskan keskuspankin EKP:n antamien säädösten täytäntöönpanemiseksi antamia säädöksiä on sovellettava Monacon ruhtinaskunnan alueella. Tämä koskee myös näihin säädöksiin mahdollisesti tehtäviä muutoksia.

2. Monacon ruhtinaskunnan on sovellettava säännöksiä, jotka Ranska antaa saattaakseen liitteessä A luetellut luottolaitosten toimintaa ja valvontaa sekä systeimiriskien ehkäisemistä maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä koskevat unionin säädökset osaksi kansallista lainsäädäntöään. Tässä tarkoituksessa Monacon ruhtinaskunnan on sovellettava ensisijaisesti luottolaitosten toimintaa ja valvontaa koskevia Ranskan Code monétaire et financier -sääntöjen säännöksiä ja niiden soveltamiseksi valuuttasääntelystä 14 päivänä huhtikuuta 1945 tehdyn Ranskan ja Monacon välisen sopimuksen sekä pankkitoiminnan sääntelystä Ranskan tasavallan hallituksen ja Monacon ruhtinaskunnan hallituksen 18 päivänä toukokuuta 1963, 10 päivänä toukokuuta 2001, 8 päivänä marraskuuta 2005 ja 20 päivänä lokakuuta 2010 käydyn tulkintaa koskevan kirjeenvaihdon mukaisesti annettuja säädöksiä ja toissijaisesti systeimiriskien ehkäisemistä maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä koskevia Ranskan Code monétaire et financier -sääntöjen säännöksiä.

3. Komissio muuttaa liitteessä A olevaa luetteloa aina, kun kyseisiä säädöksiä muutetaan tai kun Euroopan unioni antaa uuden säädöksen, ottaen huomioon säädösten voimaantulopäivän ja päivän, johon mennessä ne on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä. Monacon ruhtinaskunnan on sovellettava liitteessä A lueteltuja säädöksiä ja sääntöjä heti, kun ne on sisällytetty Ranskan lainsäädäntöön 2 kohdassa mainittujen sääntöjen mukaisesti. Päivitetty luettelo julkaistaan jokaisen muutoksen yhteydessä *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* (EUVL).

▼B

4. Monacon ruhtinaskunnan on toteutettava jäsenvaltioiden unionin säädösten mukaisesti vastaavia toimenpiteitä toteuttamia toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen tämän sopimuksen täytäntöönpanemiseksi ja jotka luetellaan liitteessä B. Jäljempänä 13 artiklassa tarkoitettu sekakomitea tarkastelee komitean myöhemmin määrittelemää menetelmää noudattaen niiden toimenpiteiden vastaavuutta, joita Monacon ruhtinaskunta ja jäsenvaltiot toteuttavat edellä tarkoitettujen unionin säädösten mukaisesti.

5. Liitteessä B olevaa luetteloa muutetaan sekakomitean päätöksellä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 9 kohdassa tarkoitettun menettelyn soveltamista. Kun komissio laatii tämän sopimuksen soveltamisalaan kuuluvaa uutta lainsäädäntöä, joka on sen mielestä sisällytettävä liitteessä B olevaan luetteloon, komissio ilmoittaa asiasta Monacon ruhtinaskunnalle. Monacon ruhtinaskunta saa jäljennökset Euroopan unionin toimielinten ja elinten lainsäädäntömenettelyn eri vaiheissa laatimista asiakirjoista. Komissio julkaisee tällä tavoin muutetun liitteen B *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* (EUVL).

Sekakomitea päättää myös asianmukaisista ja kohtuullisista määräajoista, joiden kuluessa Monacon ruhtinaskunnan on pantava liitteeseen B lisätyt uudet säädökset ja säännöt täytäntöön.

6. Monacon ruhtinaskunnan on toteutettava toimenpiteitä, jotka vastaavat vaikutuksiltaan liitteessä B mainittuja rahanpesun torjunnasta annettuja Euroopan unionin direktiivejä, rahanpesunvastaisen toimintaryhmän (FATF) suositusten mukaisesti. Sekakomitea päättää tapauskohtaisesti rahanpesun torjunnasta annettujen Euroopan unionin asetusten sisällyttämisestä liitteeseen B. Monacon ruhtinaskunnan ja Euroopan unionin jäsenvaltioiden rahanpesun selvittelykeskukset jatkavat aktiivista yhteistyötä rahanpesun torjunnassa.

7. Luottolaitoksiin ja tarvittaessa muihin rahoituslaitoksiin sekä muihin toimijoihin, jotka ilmoittavat sijoittautuneensa Monacon ruhtinaskunnan alueelle, on sovellettava edellä olevissa kohdissa tarkoitettujen säädösten noudattamatta jättämisen yhteydessä täytäntöön pantavia seuraamuksia ja kurinpitomenettelyjä. Monacon ruhtinaskunnan on huolehdittava toimivaltaisten viranomaisten tämän artiklan määräysten mukaisesti määräämien seuraamusten täytäntöönpanosta.

8. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettut säädökset tulevat voimaan Monacon ruhtinaskunnassa samana päivänä kuin Euroopan unionissa, kun kyseessä ovat säädökset, jotka julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja samana päivänä kuin Ranskassa, kun kyseessä ovat säädökset, jotka julkaistaan *Ranskan tasavallan virallisessa lehdessä*. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettut yleisesti pätevät säädökset, joita ei julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* tai *Ranskan tasavallan virallisessa lehdessä*, tulevat voimaan siitä päivästä alkaen, jona niistä ilmoitetaan Monacon viranomaisille. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yksittäistapauksia koskevia säädöksiä sovelletaan siitä päivästä alkaen, jona niistä ilmoitetaan vastaanottajalle.

▼B

9. Ennen toimiluvan myöntämistä sijoituspalveluyrityksille, jotka aikovat sijoittautua Monacon ruhtinaskunnan alueelle ja tarjota siellä muita sijoituspalveluja kuin omaisuudenhoitoa kolmansien lukuun tai määräyksien välittämistä, ja rajoittamatta tämän artiklan 6 kohdassa mainittujen velvollisuuksien soveltamista, Monacon ruhtinaskunta sitoutuu toteuttamaan toimenpiteitä, jotka vastaavat vaikutuksiltaan kyseisiä palveluja säänteleviä unionin säädöksiä. Komissio sisällyttää tämän artiklan 5 kohdassa määrätystä menettelystä poiketen nämä säädökset liitteeseen B.

12 artikla

1. Euroopan unionin tuomioistuimella on yksinomainen toimivalta ratkaista tästä sopimuksesta johtuvan jonkin velvollisuuden rikkomisesta tai sen jonkin määräyksen noudattamatta jättämisestä syntyvät sopimuspuolten väliset riita-asiat, joita ei ole saatu ratkaistua sekakomiteassa. Sopimuspuolet sitoutuvat etsimään kaikin keinoin sovintoratkaisua sekakomiteassa.

2. Jollei sovintoratkaisua löydy, voi Euroopan unioni komission suosituksesta ja Ranskaa ja EKP:tä kuultuaan EU:n toimivaltaan kuuluvissa asioissa tai Monacon ruhtinaskunta viedä asian tuomioistuimen käsiteltäväksi, jos sekakomitean alustavan käsittelyn jälkeen näyttää siltä, että toinen sopimuspuoli on rikkonut jotain tästä sopimuksesta johtuvaa velvollisuuttaan tai jättänyt noudattamasta jotain sen määräystä. Tuomioistuimen tuomio on molempia sopimuspuolia sitova, ja niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tuomion noudattamiseksi tuomioistuimen tuomiossaan vahvistamassa määräajassa.

3. Jos Euroopan unioni tai Monacon ruhtinaskunta ei toteuta tarvittavia toimenpiteitä tuomion noudattamiseksi asetetussa määräajassa, toinen sopimuspuoli voi irtisanoa sopimuksen välittömästi.

4. Kaikki kysymykset, jotka koskevat Euroopan unionin toimielinten tai elinten tämän sopimuksen mukaisesti tekemien päätösten laillisuutta, kuuluvat Euroopan unionin tuomioistuimen yksinomaiseen toimivaltaan. Erityisesti jokainen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jonka kotipaikka on Monacon ruhtinaskunnan alueella, voi Ranskan alueelle sijoittautuneiden luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden käytävissä olevin keinoin hakea hänelle osoitettuihin säädöksiin muutosta niiden muodosta tai luonteesta riippumatta.

13 artikla

1. Sekakomitea koostuu Monacon ruhtinaskunnan ja Euroopan unionin edustajista. Sekakomitea vaihtaa näkemyksiä ja tietoja ja tekee 3, 6 ja 11 artiklassa tarkoitettuja päätöksiä. Se tarkastelee Monacon ruhtinaskunnan toteuttamia toimenpiteitä ja pyrkii ratkaisemaan tämän sopimuksen soveltamisesta mahdollisesti syntyvät riita-asiat. Se vahvistaa työjärjestyksensä.

2. Euroopan unionin valtuuskunta muodostuu Ranskan tasavallasta, joka toimii sen puheenjohtajana, Euroopan komissiosta ja Euroopan keskuspankista. Euroopan unionin valtuuskunta vahvistaa sääntönsä ja menettelynsä yhteisymmärryksessä.

▼B

3. Monacon ruhtinaskunnan valtuuskunta muodostuu valtioministerin nimeämistä edustajista, ja sen puheenjohtajana toimii Conseiller de Gouvernement pour les Finances et l'Economie tai tämän edustaja.

4. Sekakomitea kokoontuu vähintään kerran vuodessa ja aina, kun jokin sen jäsenistä pitää sitä tarpeellisena, jotta komitea voisi täyttää sille tämän sopimuksen mukaisesti kuuluvat tehtävät erityisesti Euroopan unionin, Ranskan ja Monacon ruhtinaskunnan lainsäädännön kehityksen perusteella. Puheenjohtaja vaihtuu vuosittain siten, että Euroopan unionin valtuuskunnan puheenjohtaja ja Monacon ruhtinaskunnan valtuuskunnan puheenjohtaja hoitavat tehtävää vuorotellen. Sekakomitea tekee päätöksensä yksimielisesti.

5. Komitean sihteeristöön kuuluu kaksi nimettyä henkilöä, joista toisen nimittää Monacon ruhtinaskunnan valtuuskunnan puheenjohtaja ja toisen Euroopan unionin valtuuskunnan puheenjohtaja. Sihteeristö osallistuu myös komitean kokouksiin.

14 artikla

Kumpikin sopimuspuoli voi irtisanoa tämän sopimuksen yhden vuoden irtisanomisajalla.

15 artikla

Tämä sopimus on laadittu ranskan kielellä, ja se voidaan tarvittaessa kääntää Euroopan unionin muille kielille. Kuitenkin ainoastaan ranskan-kielinen versio on todistusvoimainen.

16 artikla

Tämä sopimus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2011.

17 artikla

Kumotaan 24 päivänä joulukuuta 2001 tehty valuuttasopimus tämän sopimuksen voimaantulopäivänä. Viittaukset 24 päivänä joulukuuta 2001 tehtyyn sopimukseen on katsottava viittauksiksi tähän sopimukseen.

Tehty Brysselissä kolmena ranskankielisenä alkuperäiskappaleena.

Euroopan unionin puolesta

Olli REHN

*Talous- ja raha-asioista vastaava
Euroopan komission varapuheenjohtaja*

François BAROIN

*Ranskan tasavallan talous-,
rahoitus- ja teollisuusministeri*

Monacon ruhtinaskunnan puolesta

Michel ROGER

Valtioministeri

▼ M7

LIITE A

	<i>Luottolaitosten toimintaa ja valvontaa sekä systeemiriskien ehkäisemistä maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä koskevat säädökset</i>
1	<p>Luottolaitoksiin sovellettavien säännösten osalta:</p> <p>Neuvoston direktiivi 86/635/ETY, annettu 8 päivänä joulukuuta 1986, pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä (EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1).</p> <p>muutettu seuraavilla:</p>
2	<p>Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/65/EY, annettu 27 päivänä syyskuuta 2001, direktiivien 78/660/ETY, 83/349/ETY ja 86/635/ETY muuttamisesta tietynlaisten yhtiöiden sekä pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksien ja konsolidoitujen tilinpäätöksien laadinnassa noudatettavien arvostussääntöjen osalta (EYVL L 283, 27.10.2001, s. 28).</p>
3	<p>Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/51/EY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2003, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden, pankkien ja muiden rahoituslaitosten sekä vakuutusyriyten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä annettujen direktiivien 78/660/ETY, 83/349/ETY, 86/635/ETY ja 91/674/ETY muuttamisesta (EUVL L 178, 17.7.2003, s. 16).</p>
4	<p>Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/46/EY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä annetun neuvoston direktiivin 78/660/ETY, konsolidoiduista tilinpäätöksistä annetun neuvoston direktiivin 83/349/ETY, pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä annetun neuvoston direktiivin 86/635/ETY sekä vakuutusyriyten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä annetun neuvoston direktiivin 91/674/ETY muuttamisesta (EUVL L 224, 16.8.2006, s. 1).</p>
5	<p>Neuvoston direktiivi 89/117/ETY, annettu 13 päivänä helmikuuta 1989, jäsenvaltioon sijoittautuneiden sellaisten luotto- ja rahoituslaitosten sivukonttoreiden velvollisuudesta julkistaa tilinpäätöksiäkirjat, joiden kotipaikka ei ole siinä jäsenvaltiossa (EYVL L 44, 16.2.1989, s. 40).</p>
6	<p>Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, annettu 19 päivänä toukokuuta 1998, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä (EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45).</p> <p>muutettu seuraavilla:</p>
7	<p>Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/44/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä annetun direktiivin 98/26/EY ja rahoitusvakuusjärjestelyistä annetun direktiivin 2002/47/EY muuttamisesta linkitettyjen järjestelmien sekä lainasaamisten osalta (EUVL L 146, 10.6.2009, s. 37).</p>

▼ M7

	<i>Luottolaitosten toimintaa ja valvontaa sekä systeemiriskien ehkäisemistä maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä koskevat säädökset</i>
8	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/78/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, direktiivien 98/26/EY, 2002/87/EY, 2003/6/EY, 2003/41/EY, 2003/71/EY, 2004/39/EY, 2004/109/EY, 2005/60/EY, 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2009/65/EY muuttamisesta Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltuuksien osalta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 120).
9	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).
10	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 909/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivien 98/26/EY ja 2014/65/EU sekä asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 1).
11	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/879, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta sekä direktiivin 98/26/EY muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 296) ja tarvittaessa asiaan liittyvät tason 2 toimenpiteet
12	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/24/EY, annettu 4 päivänä huhtikuuta 2001, luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likviditeetistä (EYVL L 125, 5.5.2001, s. 15). muutettu seuraavalla:
13	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).
14	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/47/EY, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2002, rahoitusvakuusjärjestelyistä (EYVL L 168, 27.6.2002, s. 43). muutettu seuraavilla:
15	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/44/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä annetun direktiivin 98/26/EY ja rahoitusvakuusjärjestelyistä annetun direktiivin 2002/47/EY muuttamisesta linkitettyjen järjestelmien sekä lainasaamisten osalta (EUVL L 146, 10.6.2009, s. 37).
16	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

▼ M7

	<i>Luottolaitosten toimintaa ja valvontaa sekä systeemiriskien ehkäisemistä maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä koskevat säädökset</i>
17	<p>Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta (EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1) ja tarvittaessa asiaan liittyvät tason 2 toimenpiteet</p> <p>muutettu seuraavilla:</p>
18	<p>Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/1/EY, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2005, neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 85/611/ETY, 91/675/ETY, 92/49/ETY ja 93/6/ETY sekä direktiivien 94/19/EY, 98/78/EY, 2000/12/EY, 2001/34/EY, 2002/83/EY ja 2002/87/EY muuttamisesta rahoituspalvelualan komiteajärjestelmän uudistamiseksi (EUVL L 79, 24.3.2005, s. 9).</p>
19	<p>Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/25/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2008, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta annetun direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta komissiolle siirretyn täytäntönnäpönnän osalta (EUVL L 81, 20.3.2008, s. 40).</p>
20	<p>Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/78/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, direktiivien 98/26/EY, 2002/87/EY, 2003/6/EY, 2003/41/EY, 2003/71/EY, 2004/39/EY, 2004/109/EY, 2005/60/EY, 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2009/65/EY muuttamisesta Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltuuksien osalta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 120).</p>
21	<p>Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/89/EU, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011, direktiivien 98/78/EY, 2002/87/EY, 2006/48/EY ja 2009/138/EY muuttamisesta finanssiryhmittymään kuuluvien rahoitusalan yhteisöjen lisävalvonnan osalta (EUVL L 326, 8.12.2011, s. 113).</p>
22	<p>Lukuun ottamatta V osastoa:</p> <p>Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).</p>
23	<p>Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2034, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta ja direktiivien 2002/87/EY, 2009/65/EY, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU ja 2014/65/EU muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 64).</p>
24	<p>Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).</p>

▼ M7

	<i>Luottolaitosten toimintaa ja valvontaa sekä systeemiriskien ehkäisemistä maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä koskevat säädökset</i>
	muutettu seuraavilla:
25	Lukuun ottamatta V osastoa: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).
26	Lukuun ottamatta III ja IV osastoa: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).
27	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12). muutettu seuraavilla:
28	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1022/2013, annettu 22 päivänä lokakuuta 2013, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta annetun asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta Euroopan keskuspankille neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 nojalla annettujen erityistehtävien osalta (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 5).
29	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/17/EU, annettu 4 päivänä helmikuuta 2014, kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista ja direktiivien 2008/48/EY ja 2013/36/EU sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 60, 28.2.2014, s. 34).
30	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).
31	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 806/2014, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismiin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1).
32	Lukuun ottamatta III ja IV osastoa: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).

▼ M7

	<i>Luottolaitosten toimintaa ja valvontaa sekä systeemiriskien ehkäisemistä maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä koskevat säädökset</i>
33	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2033, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 575/2013, (EU) N:o 600/2014 ja (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 1).
34	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1) ja tarvittaessa asiaan liittyvät tason 2 toimenpiteet muutettu seuraavilla:
35	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).
36	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).
37	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 84) ja tarvittaessa asiaan liittyvät tason 2 toimenpiteet Muutettu seuraavilla:
38	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1033, annettu 23 päivänä kesäkuuta 2016, rahoitusvälineiden markkinoista annetun asetuksen (EU) N:o 600/2014, markkinoiden väärinkäytöstä annetun asetuksen (EU) N:o 596/2014 ja arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista annetun asetuksen (EU) N:o 909/2014 muuttamisesta (EUVL L 175, 30.6.2016, s. 1).
39	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).
40	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2365, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien ja uudelleenkäytön raportoinnista ja läpinäkyvyydestä sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 1) luottolaitosten osalta

▼ M7

	<i>Luottolaitosten toimintaa ja valvontaa sekä systeemiriskien ehkäisemistä maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä koskevat säädökset</i>
41	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/834, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta määritysvelvollisuuden, määritysvelvollisuuden keskeyttämissen, raportointivaatimusten, sellaisten OTC-johdannaisopimusten riskienpienentämistekniikoiden, joille ei ole tehty keskusvastapuolimääritystä, kauppapapereiden rekisteröinnin ja valvonnan sekä kauppapapereiden rekistereitä koskevien vaatimusten osalta (EUVL L 141, 28.5.2019, s. 42).
42	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/876, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuuden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuuden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 1) ja tarvittaessa asiaan liittyvät tason 2 toimenpiteet
43	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1) ja tarvittaessa asiaan liittyvät tason 2 toimenpiteet muutettu seuraavilla:
44	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2395, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta siirtymäjärjestelyillä, jotka koskevat IFRS 9 -standardin käyttönotolla omiin varoihin olevan vaikutuksen lieventämistä ja suuria asiakasriskejä koskevien säännösten soveltamista tiettyihin jonkin jäsenvaltion valuutan määräisiin julkisen sektorin vastuisiin (EUVL L 345, 27.12.2017, s. 27).
45	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2401, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista annetun asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta (EUVL L 347, 28.12.2017, s. 1).
46	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/630, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse järjestämättömiin vastuisiin liittyvien tappioiden kattamisen vähimmäisvaatimuksista (EUVL L 111, 25.4.2019, s. 4).
47	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/876, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuuden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuuden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 1) ja tarvittaessa asiaan liittyvät tason 2 toimenpiteet

▼ M7

	<i>Luottolaitosten toimintaa ja valvontaa sekä systeemiriskien ehkäisemistä maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä koskevat säädökset</i>
48	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2033, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 575/2013, (EU) N:o 600/2014 ja (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 1).
49	Lukuun ottamatta V osastoa: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338) ja tarvittaessa asiaan liittyvät tason 2 toimenpiteet muutettu seuraavilla:
50	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).
51	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/878, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta vapautettujen yhteisöjen, rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, palkitsemisen, valvontatoimenpiteiden ja -valtuuksien sekä pääoman ylläpitämistoimenpiteiden osalta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 253) ja tarvittaessa asiaan liittyvät tason 2 toimenpiteet
52	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2034, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta ja direktiivien 2002/87/EY, 2009/65/EY, 2011/61/EU 2013/36/EU, 2014/59/EU ja 2014/65/EU muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 64).
53	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (uudelleenlaadittu) (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).
54	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190) ja tarvittaessa asiaan liittyvät tason 2 toimenpiteet muutettu seuraavilla:
55	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/2399, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta vakuudettomien velkainstrumenttien maksukyvyttömyyttä koskevaan ensisijaisuusjärjestykseen sijoittamisen osalta (EUVL L 345, 27.12.2017, s. 96).

▼ M7

	<i>Luottolaitosten toimintaa ja valvontaa sekä systeemiriskien ehkäisemistä maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä koskevat säädökset</i>
56	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/879, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, direktiivin 2014/59/EU muuttamisesta luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten tappionkattamiskyvyn ja pääomapohjan vahvistamiskyvyn osalta sekä direktiivin 98/26/EY muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 296) ja tarvittaessa asiaan liittyvät tason 2 toimenpiteet
57	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2034, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta ja direktiivien 2002/87/EY, 2009/65/EY, 2011/61/EU 2013/36/EU, 2014/59/EU ja 2014/65/EU muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 64).
58	Luottolaitoksiin sovellettavien säännösten osalta ja lukuun ottamatta 34–36 artiklaa sekä III osastoa: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (uudelleenlaadittu) (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349) ja tarvittaessa asiaan liittyvät tason 2 toimenpiteet muutettu seuraavilla:
59	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 909/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivien 98/26/EY ja 2014/65/EU sekä asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 1).
60	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/1034, annettu 23 päivänä kesäkuuta 2016, rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin 2014/65/EU muuttamisesta (EUVL L 175, 30.6.2016, s. 8).
61	Lukuun ottamatta 64 artiklan 5 kohtaa: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2034, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta ja direktiivien 2002/87/EY, 2009/65/EY, 2011/61/EU 2013/36/EU, 2014/59/EU ja 2014/65/EU muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 64).
62	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2177, annettu 18 päivänä joulukuuta 2019, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun direktiivin 2009/138/EY (Solvenssi II), rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin 2014/65/EU sekä rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen annetun direktiivin (EU) 2015/849 muuttamisesta (EUVL L 334, 27.12.2019, s. 155).
63	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 909/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivien 98/26/EY ja 2014/65/EU sekä asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 1).

▼ M7

	<i>Luottolaitosten toimintaa ja valvontaa sekä systeemiriskien ehkäisemistä maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä koskevat säädökset</i>
	muutettu seuraavalla:
64	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1033, annettu 23 päivänä kesäkuuta 2016, rahoitusvälineiden markkinoista annetun asetuksen (EU) N:o 600/2014, markkinoiden väärinkäytöstä annetun asetuksen (EU) N:o 596/2014 ja arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista annetun asetuksen (EU) N:o 909/2014 muuttamisesta (EUVL L 175, 30.6.2016, s. 1).
65	Luottolaitoksiin sovellettavien säännösten osalta: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 84). muutettu seuraavilla:
66	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1033, annettu 23 päivänä kesäkuuta 2016, rahoitusvälineiden markkinoista annetun asetuksen (EU) N:o 600/2014, markkinoiden väärinkäytöstä annetun asetuksen (EU) N:o 596/2014 ja arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista annetun asetuksen (EU) N:o 909/2014 muuttamisesta (EUVL L 175, 30.6.2016, s. 1).
67	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2033, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 575/2013, (EU) N:o 600/2014 ja (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 1).
68	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2365, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien ja uudelleenkäytön raportoinnista ja läpinäkyvyydestä sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 1) luottolaitosten osalta
69	Lukuun ottamatta III ja IV osastoa: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35) ja tarvittaessa asiaan liittyvät tason 2 toimenpiteet

LIITE B

Rahanpesun estäminen

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/60/EY, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen (EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15)

muutettu:

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/64/EY, annettu 13 päivänä marraskuuta 2007, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta (EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1), direktiivin 2007/64/EY I ja II osaston säännökset.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/20/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2008, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen annetun direktiivin 2005/60/EY muuttamisesta komissiolle siirretyn täytäntöönpanovallan osalta (EUVL L 76, 19.3.2008, s. 46)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7), lukuun ottamatta direktiivin 2009/110/EY III osastoa.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/78/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, direktiivien 98/26/EY, 2002/87/EY, 2003/6/EY, 2003/41/EY, 2003/71/EY, 2004/39/EY, 2004/109/EY, 2005/60/EY, 2006/48/EY, 2006/49/EY ja 2009/65/EY muuttamisesta Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltuuksien osalta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 120)

täydennetty:

Komission direktiivi 2006/70/EY, annettu 1 päivänä elokuuta 2006, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön määritelmän sekä yksinkertaistettuja asiakkaan tuntemismenettelyjä sekä satunnaisesti tai hyvin rajoitetusti harjoitetun rahoitustoiminnan perusteella myönnettyjä poikkeuksia koskevien teknisten perusteiden osalta (EUVL L 214, 4.8.2006, s. 29)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1781/2006, annettu 15 päivänä marraskuuta 2006, maksajaa koskevien tietojen toimittamisesta varainsiirtojen mukana (EUVL L 345, 8.12.2006, s. 1)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1889/2005, annettu 26 päivänä lokakuuta 2005, yhteisön alueelle tuotavan tai sieltä vietävän käteisrahan valvonnasta (EUVL L 309, 25.11.2005, s. 9)

Petosten ja väärennysten torjunta

Neuvoston puitepäätös 2001/413/YOS, tehty 28 päivänä toukokuuta 2001, muihin maksuvälaineisiin kuin käteisrahaan liittyvien petosten ja väärennysten torjunnasta (EYVL L 149, 2.6.2001, s. 1)

▼B

Neuvoston asetus (EY) N:o 2182/2004, annettu 6 päivänä joulukuuta 2004, eurometallirahojen kaltaisista mitaleista ja rahakkeista (EUVL L 373, 21.12.2004, s. 1)

muutettu:

Neuvoston asetus (EY) N:o 46/2009, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, euro-metallirahojen kaltaisista mitaleista ja rahakkeista annetun asetuksen (EY) N:o 2182/2004 muuttamisesta (EUVL L 17, 22.1.2009, s. 5)

Neuvoston asetus (EY) N:o 1338/2001, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2001, euron väärentämisen torjunnan edellyttämistä toimenpiteistä (EYVL L 181, 4.7.2001, s. 6)

muutettu:

Neuvoston asetus (EY) N:o 44/2009, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, euron väärentämisen torjunnan edellyttämistä toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 1338/2001 muuttamisesta (EUVL L 17, 22.1.2009, s. 1)

Neuvoston puitepäätös 2000/383/YOS, tehty 29 päivänä toukokuuta 2000, rahanväärennyksen estämiseksi annettavan suojan vahvistamisesta rikosoikeudellisten ja muiden seuraamusten avulla euron käyttöönoton yhteydessä (EYVL L 140, 14.6.2000, s. 1)

muutettu:

Neuvoston puitepäätös 2001/888/YOS, tehty 6 päivänä joulukuuta 2001, rahanväärennyksen estämiseksi annettavan suojan vahvistamisesta rikosoikeudellisten ja muiden seuraamusten avulla euron käyttöönoton yhteydessä tehdyn puitepäätöksen 2000/383/YOS muuttamisesta (EYVL L 329, 14.12.2001, s. 3)

Neuvoston päätös 2001/887/YOS, tehty 6 päivänä joulukuuta 2001, euron suojaamisesta väärentämiseltä (EYVL L 329, 14.12.2001, s. 1)

Neuvoston päätös 2009/371/YOS, tehty 6 päivänä huhtikuuta 2009, Euroopan poliisiviraston (Europol) perustamisesta (EUVL L 121, 15.5.2009, s. 37)

Neuvoston päätös 2001/923/EY, tehty 17 päivänä joulukuuta 2001, tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles-ohjelma) (EYVL L 339, 21.12.2001, s. 50)

muutettu:

Neuvoston päätös 2006/75/EY, tehty 30 päivänä tammikuuta 2006, tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles-ohjelma) tehdyn päätöksen 2001/923/EY muuttamisesta ja voimassaolon jatkamisesta (EUVL L 36, 8.2.2006, s. 40)

Neuvoston päätös 2006/849/EY, tehty 20 päivänä marraskuuta 2006, tietojenvaihtoa, avunantoa ja koulutusta koskevan toimintaohjelman perustamisesta euron suojaamiseksi rahanväärennykseltä (Perikles-ohjelma) tehdyn päätöksen 2001/923/EY muuttamisesta ja voimassaolon jatkamisesta (EUVL L 330, 28.11.2006, s. 28)

Pankki- ja finanssilainsäädäntö

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/9/EY, annettu 3 päivänä maaliskuuta 1997, sijoittajien korvausjärjestelmistä (EYVL L 84, 26.3.1997, s. 22)